

UOHSX005C9YK

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R24/2013/VZ-21039/2013/310/PMa

Brno 30. října 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 22. 1. 2013 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 25. 1. 2013), jenž podal zadavatel -

- **Dětská psychiatrická nemocnice Opařany**, státní příspěvková organizace, IČ 00667421, se sídlem Opařany 121, 391 61 Opařany, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 21. 1. 2013 JUDr. Kateřinou Petrželkovou, advokátkou se sídlem Hořelické nám. 1264, 252 19 Rudná,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S428/2012/VZ-546/2013/512/JOn ze dne 9. 1. 2013, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve veřejné zakázce s názvem „**Rekonstrukce parku DPL Opařany, akceptační číslo 10060436; CZ.1.02/6.5.00/10.06546**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo do informačního systému o veřejných zakázkách odesláno dne 10. 1. 2012 a uveřejněno téhož dne pod ev. č. 105165, jehož dalšími účastníky jsou navrhovatel –

- společnost **Gabriel s.r.o.**, IČ 25419455, České Kopisty 208, Terezín, 412 01 Litoměřice, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 2. 2. 2010 Mgr. Petrem Trejbalem, advokátem, Michalská 4, 412 01 Litoměřice, a vybraný uchazeč
- **Ing. Václav Šmejkal**, podnikatel, IČ 15800318, s místem podnikání Št. Dvořáka 543, 399 01 Milevsko,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S428/2012/VZ-546/2013/512/JOn ze dne 9. 1. 2013

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 20. 7. 2012 návrh navrhovatele společnosti Gabriel s.r.o., IČ 25419455, České Kopisty 208, Terežín, 412 01 Litoměřice, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 2. 2. 2010 Mgr. Petrem Trejbalem, advokátem se sídlem Michalská 4, 412 01 Litoměřice (dále jen „**navrhovatel**“) na přezkoumání úkonů zadavatele – Dětská psychiatrická nemocnice Opařany, státní příspěvková organizace, IČ 00667421, Opařany 121, 391 61 Opařany, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 21. 1. 2013 JUDr. Kateřinou Petrželkovou, advokátkou se sídlem Hořelické nám. 1264, 252 19 Rudná (dále jen „**zadavatel**“), učiněných v rámci zadávacího řízení pro veřejnou zakázku s názvem „Rekonstrukce parku DPL Opařany, akceptační číslo 10060436; CZ.1.02/6.5.00/10.06546“), zadávanou v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 10. 1. 2012 pod ev. č. 105165 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Zadavatel v čl. 3 zadávací dokumentace vymezil předmět veřejné zakázky jako založení a regenerace zeleně parku Dětské psychiatrické léčebny na celkové ploše 5,88 ha – odstranění poškozených a odumírajících stromů, ošetření stromů, omlazení keřů, rekonstrukce trávníků, dosadba dřevin, vysazení nových dřevin (bude vysazeno 664 stromů, ošetřeno 126 stromů a zrekonstruováno 22.824 m² trávníku). Park je uzavřený, památkově chráněný objekt. Předmětem plnění je dále zajištění povinné publicity projektu.
3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena na 2.400.000 Kč bez DPH.
4. Základním hodnotícím kritériem zadavatel zvolil nejnižší nabídkovou cenu bez DPH.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

5. Z dokumentace o veřejné zakázce vyplývá, že zadavatel obdržel 13 nabídek, přičemž nabídkové ceny v nich uvedené zadavatel posoudil jako mimořádně nízké, a z toho důvodu vyzval všech 13 uchazečů, aby výši svých nabídkových cen zdůvodnili. V žádostech zadavatel uvedl položky, které se od předpokládané hodnoty lišily nejvíce, přičemž cenový rozdíl vyjádřil v procentech.
6. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 26. 3. 2012 vyplývá, že zadavatel vyloučil ze zadávacího řízení všechny uchazeče, vyjma vybraného uchazeče – Ing. Václav Šmejkal, podnikatel, IČ 15800318, s místem podnikání Št. Dvořáka 543, 399 01 Milevsko (dále jen „**vybraný uchazeč**“). Rozhodnutím ze dne 26. 3. 2012 zadavatel rozhodl o vyloučení 12-ti uchazečů a výběru nabídky vybraného uchazeče.
7. Proti svému vyloučení ze zadávacího řízení a proti výběru nejhodnější nabídky podali námitky uchazeči – GREEN PROJEKT s.r.o., Gardenline s.r.o., OK GARDEN s.r.o. a navrhovatel. Námitky uchazeče GREEN PROJEKT s.r.o. zadavatel odmítl, ostatním námitkám vyhověl s odůvodněním, že opětovně posoudil postup hodnotící komise při posouzení a hodnocení nabídek a neshledal porušení zákona. Na základě podaných námitek však rozhodl o novém posouzení a hodnocení nabídek.
8. Jako způsob provedení nápravy zadavatel uvedl zrušení rozhodnutí o vyloučení uchazeče a o výběru nejhodnější nabídky ze dne 26. 3. 2012 a nařízení nového posouzení a hodnocení nabídek u těch uchazečů, jejichž námitkám vyhověl.
9. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 22. 5. 2012 vyplývá, že nabídky uchazečů Gardenline s.r.o., OK GARDEN s.r.o. a navrhovatele byly opětovně vyřazeny. Nabídka vybraného uchazeče byla označena za nejhodnější, a to s odkazem na ustanovení § 79 odst. 6, které stanoví, že hodnotící komise neprovede hodnocení nabídek, pokud by měla hodnotit nabídku pouze jednoho uchazeče. Hodnotící komise vycházela z odborného posudku „Posouzení nabídek, část 2, podklad pro posouzení a hodnocení nabídek hodnotící komisí“, vypracovaného STAVEBNÍ PORADNOU, spol. s r.o., IČ 62508822, Průběžná 48, 370 04 České Budějovice (dále jen „STAVEBNÍ PORADNA“).
10. Rozhodnutím ze dne 13. 6. 2012 zadavatel vyloučil navrhovatele, jakož i uchazeče Gardenline s.r.o. a OK GARDEN s.r.o., z další účasti v zadávacím řízení a rozhodl o výběru nabídky vybraného uchazeče.
11. Proti výše uvedenému rozhodnutí podal navrhovatel námitky ze dne 28. 6. 2012, které zadavatel obdržel dne 2. 7. 2012. Vzhledem k tomu, že zadavatel námitkám navrhovatele nevyhověl, Úřad obdržel dne 20. 7. 2012 návrh navrhovatele ze dne 19. 7. 2012. Zadavatel se k návrhu vyjádřil podáním ze dne 31. 7. 2012, které Úřad obdržel dne 1. 8. 2012.
12. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-S428/2012/VZ-15204/2012/512/JO n ze dne 14. 8. 2012 Úřad uložil zadavateli zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, a to až do doby nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bude správní řízení ukončeno, neboť získal pochybnosti o souladu

postupu zadavatele se zákonem, a to zejména, zda zadavatel postupoval při vyloučení navrhovatele v souladu se zákonem.

13. V reakci na shora označené usnesení Úřad obdržel dne 20. 8. 2012 vyjádření zadavatele z téhož dne, ve kterém zadavatel uvádí, že předpokládanou hodnotu stanovil kontrolním rozpočtem, který vychází z cenové úrovně roku 2009, tj. z doby přípravy projektové dokumentace a přípravy žádosti o dotaci z prostředků Státního fondu životního prostředí ČR – Operační program Životní prostředí. Veškeré položky byly kontrolovány i z hlediska praktického provedení, tzn. agregace položek. Posouzení provedla Agentura ochrany přírody a krajiny ČR v Českých Budějovicích (dále jen „**AOPK**“) podle Metodického listu PPK AOPK ČR – Nákladů obvyklých opatření pro posuzování v OPŽP. Vzhledem k tomu, že park je uzavřený památkově chráněný objekt, posuzoval celý projekt včetně předpokládaných nákladů také Národní památkový ústav v Českých Budějovicích (dále jen „**NPÚ**“). Celý projekt včetně kontrolního rozpočtu byl rovněž posuzován v rámci posuzování žádosti o dotaci Státním fondem životního prostředí.
14. Dne 9. 7. 2012 Úřad obdržel podnět ze dne 29. 6. 2012, směřující proti postupu zadavatele v dotčeném zadávacím řízení, ve kterém stěžovatel brojí proti vyloučení uchazečů z důvodu mimořádně nízké nabídkové ceny, které považuje, s ohledem na situaci na relevantním trhu sadových úprav a znalost cen u obdobných veřejných zakázek, za účelové. Zadavatel se k podnětu vyjádřil podáním ze dne 20. 7. 2012.
15. Seznámením se skutečnostmi zjištěnými ve správním řízení č. j. ÚOHS-S428/2012/VZ-21887/2012/512 JOn ze dne 21. 11. 2012 Úřad účastníky správního řízení informoval o tom, že nad rámec návrhu navrhovatele získal pochybnost, zda zadavatel při posuzování nabídek uchazečů z hlediska výše nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky postupoval v souladu se zákonem, když nabídkové ceny všech uchazečů považoval za mimořádně nízké a žádal jejich písemné zdůvodnění. Úřad rovněž nabyl pochybnost, zda zadavatel postupoval v souladu se zákonem, když nové posouzení a hodnocení nabídek provedla hodnotící komise v totožném složení jako při předchozím posouzení a hodnocení nabídek. Usnesením č. j. ÚOHS-S428/2012/VZ-21899/2012/512/JOn ze dne 21. 11. 2012 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, aby se, vzhledem ke shora popsaným novým skutečnostem, vyjádřili k podkladům rozhodnutí.
16. V reakci na shora označené usnesení Úřad dne 28. 11. 2012 obdržel vyjádření zadavatele a navrhovatele z téhož dne.

II. Napadené rozhodnutí

17. Dne 9. 1. 2013 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S428/2012/VZ-546/2013/512/JOn (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výroku I. v rozsahu návrhu konstatoval, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 77 odst. 6 zákona v návaznosti na ustanovení § 6 zákona, když z důvodu neodůvodněné mimořádně nízké nabídkové ceny vyloučil ze zadávacího řízení navrhovatele. Zároveň zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 111 odst. 2 zákona, neboť v rozhodnutí ze dne 12. 7. 2012, kterým nevyhověl námitkám

navrhovatele, nepoučil navrhovatele o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu a doručit v téže lhůtě stejnopis návrhu zadavateli.

18. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad z moci úřední rozhodl, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 77 odst. 1 zákona v návaznosti na § 6 zákona, když nabídkové ceny všech uchazečů považoval za mimořádně nízké a žádal jejich písemné zdůvodnění. Zároveň zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 79 odst. 5 zákona ve spojení s ustanovením § 6 zákona tím, že pro nové posouzení a hodnocení nabídek neustanovil jinou hodnotící komisi, přičemž tyto postupy podstatně ovlivnily výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele Úřad ve výroku III. napadeného rozhodnutí zrušil všechny úkony zadavatele související s posouzením a hodnocením nabídek, které jsou zaznamenány ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 26. 3. 2012, všechny úkony zadavatele související s posouzením a hodnocením nabídek, které jsou zaznamenány ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 22. 5. 2012, rozhodnutí o vyloučení uchazečů z další účasti v zadávacím řízení ze dne 26. 3. 2012, rozhodnutí o vyloučení uchazečů z další účasti v zadávacím řízení, včetně navrhovatele, ze dne 13. 6. 2012 a rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 13. 6. 2012.
19. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že ze srovnání nabídkových cen všech uchazečů a předpokládané hodnoty veřejné zakázky vyplývá, že všechny nabídkové ceny se výrazně liší od předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Úřad tedy dovodil, že přestože se zadavatel snažil určit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky i s ohledem na aktuální situaci na trhu, je zjevné, že aktuální situaci tato hodnota neodráží, neboť třináct dodavatelů z různých regionů předložilo nabídkovou cenu výrazně nižší.
20. Úřad odkázal na § 36 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „**zákon o zadávání veřejných zakázek**“), který stanovil, že pokud nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, jež se výrazně odchyluje od ostatních nabídkových cen, musí zadavatel vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění. Přestože aktuální právní úprava je založena na porovnání nabídkových cen s cenou předmětu veřejné zakázky, nelze dle názoru Úřadu opomíjet komparaci nabídkových cen ostatních uchazečů. Zároveň Úřad zdůraznil, že prostřednictvím institutu mimořádně nízké nabídkové ceny nelze libovolně vyřazovat nabídky a omezovat tak prvek soutěže.
21. Zadavatel dle názoru Úřadu označil všechny ceny za mimořádně nízké, přestože některé z nich byly nápadně nižší, než nabídkové ceny ostatních uchazečů. Z obsahu žádosti o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, jakož i zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 23. 3. 2012 a 22. 5. 2012 nevyplývá, že by se zadavatel vážně zabýval otázkou, co zapříčinilo, že jsou nabídkové ceny všech uchazečů, oproti předpokládané hodnotě veřejné zakázky, znatelně nižší. V uvedených dokumentech absentuje úvaha o původu výrazných rozdílů v rámci nabídkových cen uvedených v jednotlivých nabídkách. Úřad v této otázce uzavřel, že objektivními příčinami stanovenými v ust. § 77 odst. 2 písm. a) – e) zákona, které obsahuje akceptovatelné důvody mimořádně nízké nabídkové ceny, zpravidla nedisponuje každý dodavatel. Z tohoto důvodu pouze ti dodavatelé, kteří jejich

prostřednictvím argumentují, mohou, oproti ostatním dodavatelům vystupujícím na relevantním trhu, výrazněji snižovat ceny. Pokud je však nabídková cena všech uchazečů nízká pouze z pohledu zadavatele, zatímco pro uchazeče samotného představuje běžnou cenu, lze očekávat, že uchazeč těžko uvede objektivní příčiny pro odůvodnění výše této ceny, neboť v případě běžné ceny, která není mimořádně nízká, jednoduše žádné takové objektivní příčiny neexistují.

22. K vyloučení navrhovatele Úřad konstatoval, že mezi posouzením nabídkové ceny z pohledu její mimořádně nízké povahy, následnou výzvou zadavatele směřující k odůvodnění výše nabídkové ceny navrhovatelem, jakož i vyloučením navrhovatele z další účasti na zadávacím řízení z důvodu nedostatečného odůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, existuje vztah akcesority, resp. příčinné souvislosti. Jinými slovy, pokud by zadavatel neposoudil nabídkovou cenu navrhovatele jako mimořádně nízkou, nežádal by její odůvodnění a nedošlo by k vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pro nedostatečné odůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny. Spatřuje-li Úřad pochybení zadavatele již v samotném posouzení nabídky navrhovatele z pohledu mimořádně nízké nabídkové ceny, následný postup zadavatele, byť zjevně souladný se zákonem, kdy zadavatel žádal navrhovatele o zdůvodnění výše nabídkové ceny, následně toto zdůvodnění posoudil a pro jeho nedostatečnost vyloučil navrhovatele ze zadávacího řízení, je již od počátku zatížen vadou, která nebyla a ani nemohla být následným postupem zadavatele zhojena. Nelze tedy jinak, než konstatovat, že zadavatel nepostupoval v souladu se zákonem, když navrhovatele vyloučil z další účasti v zadávacím řízení na základě neodůvodněné mimořádně nízké nabídkové ceny, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.
23. Dále se Úřad zabýval otázkou složení hodnotící komise a dospěl k závěru, že o druhém posouzení a hodnocení nabídek jednala hodnotící komise ve stejném složení jako při prvním hodnocení. Z rozhodnutí zadavatele, jejichž prostřednictvím zadavatel vyhověl námitkám některých uchazečů, vyplývá, že zadavatel opětovně posoudil postup hodnotící komise při posouzení a hodnocení nabídek a neshledal porušení zákona. Na základě podaných námitek však rozhodl o novém posouzení a hodnocení nabídek. Úřad tedy konstatoval, že pokud zadavatel vyhověl námitkám uchazečů a rozhodl se pro nové posouzení a hodnocení nabídek, nemůže zároveň tvrdit, že jeho předchozí postup, resp. postup hodnotící komise, byl v souladu se zákonem a k žádnému pochybení nedošlo. Úřad v argumentaci zadavatele spatřuje neobhájitelnou účelovost. Pokud byl zadavatel o svém správném postupu přesvědčen, jak tvrdí, námitky uchazečů by odmítl. Zadavatel se však rozhodl nové posouzení a hodnocení provést, zřejmě tedy musela existovat určitá pochybnost o předešlém postupu. Za účelem opakování hodnocení nabídek, měl zadavatel stanovit novou hodnotící komisi, popřípadě nové posouzení nabídek provést sám.
24. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se Úřad vyjádřil k absenci poučení o možnosti podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele, když uvedl, že v rozhodnutí zadavatele ze dne 11. 7. 2012, kterým zadavatel nevyhověl námitkám navrhovatele ze dne 28. 6. 2012, zadavatel opomenul uvést jakoukoli informaci směřující k poučení navrhovatele, že může v dané lhůtě podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu. S ohledem na další pochybení zadavatele Úřad dovedl, že mohlo dojít k ovlivnění výsledku zadávacího řízení.

25. V návaznosti na shora uvedené skutečnosti Úřad musel zrušit všechny úkony zadavatele související s posouzením a hodnocením nabídek, rozhodnutí o vyloučení uchazečů a rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky a vrátit tak celé zadávací řízení do stavu před posouzením nabídek.

III. Námitky rozkladu

26. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad, který byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě dne 25. 1. 2013. Zadavatel v rozkladu namítá, že ustanovení § 77 odst. 1 zákona definuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu jednoznačně ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, na rozdíl od zákona o zadávání veřejných zakázek. Porovnání k nabídkám ostatních uchazečů může sloužit pouze jako pomocné vodítko. Aplikace zákona o zadávání veřejných zakázek je dle názoru zadavatele nepřijatelná také z důvodu, že tato úprava nemá podklad v evropském právu.
27. Zadavatel nesouhlasí se závěrem Úřadu, že zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky nesprávně, když tento závěr vychází pouze ze skutečnosti, že ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny byli vyzváni všichni uchazeči. Zadavatel dále namítá, že napadené rozhodnutí zasahuje do obsahové činnosti hodnotící komise, neboť Úřad sám posoudil, zda nabídkové ceny byly mimořádně nízké či nikoliv, což je v rozporu s rozhodovací praxí Úřadu i správních soudů. Dle názoru zadavatele hodnotící komise postupovala v souladu se zákonem, když si vyžádala zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny uchazečů, jejichž nabídka mimořádně nízkou nabídkovou cenu obsahovala a následně pečlivě a přezkoumatelným způsobem posoudila doložená odůvodnění nabídkových cen jednotlivými uchazeči. Vyloučení uchazečů, kteří neodůvodnili nabídkovou cenu v souladu s požadavky hodnotící komise a zákona, rovněž proběhlo v souladu se zákonem.
28. Ve věci určení předpokládané hodnoty veřejné zakázky zadavatel argumentuje tím, že tato je určována před zahájením samotného zadávacího řízení, tedy v době, kdy zadavatel nemusí mít k dispozici všechny relevantní a reálné podklady pro správný odhad ceny, za níž bude možné předmět veřejné zakázky realizovat. Z odborné literatury vyplývá, že je to právě hodnotící komise, která posuzuje mimořádný nepoměr nabídkové ceny a skutečné hodnoty veřejné zakázky. Zadavatel namítá, že hodnota veřejné zakázky byla stanovena také s ohledem na zařazení veřejné zakázky do příslušné kategorie tak, aby se zadavatel nedopustil porušení zákona v případě, že by veřejná zakázka byla označena jako zakázka malého rozsahu. Zadavatel opakovaně zdůrazňuje, že stanovení výše předpokládané hodnoty se zúčastnila řada organizací disponujících potřebnými odborníky.
29. Zadavatel dále odkazuje na odbornou literaturu a uvádí, že podle současné zákonné úpravy za mimořádně nízké nabídkové ceny mohou být označeny i ceny několika nabídek, pokud jsou všechny ve značném nepoměru k předmětu veřejné zakázky. Zadavatel dále argumentuje tím, že při posouzení výše nabídkových cen postupoval v souladu s § 6 zákona, neboť u jednotlivých uchazečů nerozlišoval, zda se jedná o větší či menší odchylku nabídkové ceny od předmětu plnění, a všem uchazečům umožnil svou nabídkovou cenu odůvodnit a obhájit. Hodnotící komise navíc u každého uchazeče identifikovala a nadefinovala ty části

nabídkové ceny, které považovala za podstatné pro výši nabídkové ceny, a požadovala jejich konkrétní zdůvodnění. Dle názoru zadavatele nemůže být skutečnost, že uchazeči nebyli schopni doložit rozbor nabídkové ceny, označena za pochybení zadavatele. Zadavatel se nemůže spokojit ani s tvrzením uchazečů, že v současné situaci je podávání nabídek s nabídkovou cenou o 50% nižší než předpoklad běžné a normální.

30. Zadavatel v rozkladu odkazuje na internetové stránky www.stavebnionline.cz, které uvádí odchylky nabídkových cen od cen navržených u stavebních prací. Dle názoru zadavatele je možné tyto závěry uplatnit i u předmětné veřejné zakázky.
31. V další námitce zadavatel uvádí, že je nezpochybnitelné, že vyloučení uchazečů, kteří neodůvodnili nabídkovou cenu v souladu s požadavky hodnotící komise, proběhlo v souladu se zákonem. Tuto skutečnost však Úřad neposuzoval, když shledal pochybení zadavatele již při stanovení, že všechny nabídkové ceny jsou mimořádně nízké a vyžádal si tak zdůvodnění od všech uchazečů. Dle názoru zadavatele Úřad vyřkl nezákonnost vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení pouze na základě údajně protizákonného vyzvání ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, aniž by se Úřad dále zabýval navrhovatelovým zdůvodněním.
32. Ke složení hodnotící komise zadavatel setrvává na svém názoru, že v postupu hodnotící komise neshledal žádné pochybení i přes skutečnost, že rozhodl o opětovném posouzení nabídek, a nesouhlasí se závěrem Úřadu, že měl pro posouzení a hodnocení nabídek, ustanovit novou hodnotící komisi. Zadavatel má za to, že ponechání původní hodnotící komise vedlo k většímu odbornému náhledu, a tím i k větší transparentnosti zadávacího řízení. Dle názoru zadavatele zákon nestanoví, že by zadavatel nebyl oprávněn rozhodnout o opakování některého úkonu v zadávacím řízení, pakliže tím sleduje zvýšení transparentnosti.
33. Zadavatel dále uvádí, že se Úřad nezabýval podstatou pochybení jednotlivých uchazečů, kteří svou nabídkovou cenu neměli kompletní anebo ji nebyli schopni obhájit, což nakonec vedlo k jejich vyloučení. Zadavatel na základě získaných informací od uchazečů dospěl i k závěrům, že v některých případech nebyly v kalkulačním vzorci doloženy odvody z mezd, což by mohlo vypovídat i o nelegálním zaměstnávání pracovníků.
34. Závěrem rozkladu zadavatel trvá na své námitce, že pochybení zadavatele spočívající v neuvedení poučení o možnosti podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele v jeho rozhodnutí, nemůže podstatně ovlivnit výsledek zadávacího řízení. Navíc navrhovatel i přes absenci využil svého práva a návrh podal.

Závěr rozkladu

35. Závěrem rozkladu zadavatel požaduje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zastavil a dále aby předseda Úřadu podaný návrh na přezkoumání úkonů zadavatele zamítl v plném rozsahu dle § 118 odst. 5 zákona.

IV. Řízení o rozkladu

36. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

37. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
38. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S428/2012/VZ-546/2013/512/JOn ze dne 9. 1. 2013 rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, proč jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

39. Stěžejní námitka zadavatele směřující proti závěru Úřadu o nesprávném posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny spočívá v argumentaci zadavatele, že zákon neumožňuje posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny ve vztahu k nabídkovým cenám ostatních uchazečů tak, jak to vyžadoval zákon o zadávání veřejných zakázek. K tomu zadavatel uvádí, že zákon o zadávání veřejných zakázek nemá oporu v evropském právu, resp. v evropských zadávacích směrniciích. K této námitce zadavatele konstatuji, že přestože současná právní úprava vymezuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu pouze ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, nelze zcela upustit od porovnání nabídkových cen jednotlivých uchazečů navzájem a při posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny je potřeba přihlédnout i k této skutečnosti. Zároveň však podotýkám, že nelze přihlížet pouze k nabídkovým cenám uchazečům bez posouzení vztahu nabídkových cen a předmětu veřejné zakázky, neboť je vždy nutné vzít v úvahu skutečnost, zda je reálné předmět veřejné zakázky za nabídnuté ceny realizovat bez výrazného ohrožení řádného splnění veřejné zakázky. Zadavatel v rozkladu připustil, že hodnotící komise porovnala výši nabídkových cen k předpokládané hodnotě veřejné zakázky, která je dle zadavatele výsledkem ocenění předmětu veřejné zakázky. Jak správně uvádí zadavatel v rozkladu, předpokládaná hodnota veřejné zakázky je určována zadavatelem před zahájením samotného zadávacího řízení, tedy v době, kdy zadavatel nemusí mít k dispozici všechny relevantní a reálné podklady pro správný odhad ceny, za níž bude možné předmět zakázky realizovat. Je tedy zřejmé, že při posouzení mimořádně nízké nabídkové ceny se zadavatel nemůže řídit výlučně předpokládanou hodnotou veřejné zakázky, ale kromě předpokládané hodnoty veřejné zakázky musí také přihlížet k nabídkovým cenám jednotlivých uchazečů.
40. Vzhledem k tomu, že v praxi může dojít k tomu, že nabídkové ceny nebudou dosahovat předem stanovené výše předpokládané hodnoty, je odpovědnost za posouzení přiměřenosti výše nabídkové ceny přenesena na hodnotící komisi, která je seznámena nejen s předmětem

veřejné zakázky a způsoby realizace veřejné zakázky, nýbrž zejména s nabídkovými cenami všech uchazečů. Teprve na základě posouzení všech údajů a řádného zhodnocení, zda předpokládaná hodnota veřejné zakázky v porovnání s předloženými nabídkovými cenami, odpovídá skutečné ceně veřejné zakázky, může hodnotící komise pojmout podezření na mimořádně nízkou nabídkovou cenu.

41. V této souvislosti je potřeba odmítnout námitku zadavatele, že by úprava institutu mimořádně nízké nabídkové ceny v zákoně o zadávání veřejných zakázek byla zastaralá a odporující právu Evropské unie. Článek 69 návrhu směrnice Evropského parlamentu a rady o zadávání veřejných zakázek stanoví, že na mimořádně nízkou nabídku může poukázat mimo jiné skutečnost, že se účtovaná cena bude výrazně lišit od ostatních nabídek. Z uvedeného tedy vyplývá, že i evropské právo s právní úpravou mimořádně nízké nabídkové ceny vycházející z porovnání nabídkových cen navzájem nadále počítá.
42. Nelze se ztotožnit ani s námitkou zadavatele, kterou napadenému rozhodnutí vytýká, že ze skutečnosti, že ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny byli vyzváni všichni uchazeči, nelze dovodit, že zadavatel stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky nesprávně a tedy, že vyzváním všech uchazečů ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny zadavatel porušil zákon. Úřad v bodu 73. napadeného rozhodnutí opřel svůj závěr o tom, že se zadavatel nezabýval otázkou, co zapříčinilo, že jsou nabídkové ceny všech uchazečů v porovnání s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky znatelně nižší, a tudíž stanovil, že nabídkové ceny jsou mimořádně nízké pouze na základě určení procentuální odchylky od předpokládané hodnoty veřejné zakázky, o jednotlivé důkazy, které jsou součástí správního spisu, a to žádost o zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, zprávu o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 23. 3. 2012 a 22. 5. 2012. Z uvedených důkazů vyplývá, že nabídkové ceny byly označeny za mimořádně nízké pouze na základě jejich porovnání s předpokládanou hodnotou zakázky. Takový postup však nemá oporu v zákoně. V situaci, kdy byly všechny nabídkové ceny nižší než předpokládaná hodnota veřejné zakázky, přičemž mezi nejvyšší a nejnižší nabídkou byl cenový rozdíl přibližně 1.000.000 Kč, byl zadavatel povinen se zabývat otázkou, zda předpokládaná hodnota veřejné zakázky odpovídá aktuální tržní ceně. Zadavatel však postupoval tak, že všechny nabídky označil za mimořádně nízké a vyzval uchazeče k jejich zdůvodnění, aniž by předpokládanou hodnotu veřejné zakázky posoudil ve vztahu k předloženým nabídkám.
43. K námitce zadavatele, že napadené rozhodnutí zasahuje do činnosti hodnotící komise tím, že posuzuje, zda byly nabídkové ceny jednotlivých uchazečů mimořádně nízké či nikoliv, uvádím, že Úřad v napadeném rozhodnutí nezaujal stanovisko, zda nabídkové ceny byly skutečně mimořádně nízké, pouze konstatoval, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 77 odst. 1 zákona, když nabídkové ceny všech uchazečů považoval za mimořádně nízké a žádal jejich písemné zdůvodnění. Postup Úřadu tedy lze považovat za souladný se zákonem, když dle konstantní judikatury nezasáhl do kompetencí hodnotící komise, která posuzuje, zda nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, nýbrž posoudil, zda bylo důvodu, aby hodnotící komise nabídky posoudila jako mimořádně nízké. V návaznosti na uvedené skutečnosti odkazují na rozhodnutí Krajského soudu v Brně č. j. 62 Ca 11/2009-46 ze dne 2. 9. 2010, v němž Krajský soud v Brně dospěl k tomuto závěru: „Ze

shora uvedeného tedy pro zdejší soud vyplývá, že se sice lze ztotožnit s konstatováním žalovaného, podle něhož „povinnosti ve vztahu ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny má toliko hodnotící komise a ne zadavatel“ a „posouzení, zda nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, resp. zda případné zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny je opodstatněné či nikoliv, je tedy plně v kompetenci hodnotící komise“, nicméně platí-li zároveň (jak žalovaný rovněž správně konstatuje), že žalovaný „podrobuje kontrole postupy, ať již hodnotící komise či zadavatele v tom smyslu, zda tyto byly činěny dle zákona“ (rozuměno dle zákona o veřejných zakázkách), pak přezkum zákonnosti postupu hodnotící komise ve vztahu k případné mimořádně nízké nabídkové ceně nelze ze strany žalovaného obejít konstatováním, že by tak byly hodnoceny myšlenkové pochody členů hodnotící komise. Nejde tu totiž o posouzení myšlenkových pochodů členů hodnotící komise, nýbrž o objektivní posouzení, zda bylo důvodu, aby tato komise ve vztahu ke konkrétní nabídce měla nabídkovou cenu posoudit jako mimořádně nízkou, tedy zda měla povinnost postupovat podle § 77 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách (tedy vyžádat si od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro vyšší nabídkové ceny podstatné), a pokud ano, jak této své povinnosti dostála (tedy zda postupovala přesně tak, jak jí ukládá § 77 odst. 1 tohoto zákona). Jedině tak lze ze strany žalovaného řádně přezkoumat, zda hodnoceny byly právě ty nabídky, které hodnoceny být měly (zda byl ve stadiu posuzování nabídek – před jejich hodnocením – dodržen postup stanovený zákonem o veřejných zakázkách).“

44. Zadavatel dále v rozkladu namítá, že je úkolem hodnotící komise, aby zjistila případný nepoměr nabídkové ceny a skutečné hodnoty předmětu veřejné zakázky. S tímto tvrzením zadavatele lze souhlasit, nicméně, jak jsem uvedl výše, ze správního spisu nevyplývá, že by se hodnotící komise touto otázkou předtím, než vyzvala uchazeče ke zdůvodnění nabídkové ceny, jakkoliv zabývala.
45. V další námitce zadavatel uvádí, že by se stanovením předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod 2.000.000 Kč bez DPH vystavil riziku umělého snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky a hrozbě případného porušení zákona. K tomu podotýkám, že na základě argumentace zadavatele se lze domnívat, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla zadavatelem pro jistotu navýšena, aby se jeho postup nemohl dostat do rozporu se zákonem. I tato skutečnost tedy přispívá k závěru, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky neodrážela aktuální situaci na trhu. Zákon ukládá zadavateli povinnost stanovit před zahájením zadávacího řízení předpokládanou hodnotu veřejné zakázky a na základě její výše následně zvolit samotný druh zadávacího řízení. Zadavatel má povinnost stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky kvalifikovaně tak, aby co nejlépe odpovídala skutečné ceně zakázky. Postup zadavatele, kdy hodnotu veřejné zakázky účelově nadhodnotí, tedy nelze považovat za správný. Pokud by zadavatel postupoval v souladu se zákonem a předpokládanou hodnotu určil odborným způsobem a byl by schopen stanovení předpokládané hodnoty řádně obhájit, nedostal by se do situace, že by předpokládaná hodnota mohla být Úřadem posouzena jako neoprávněně nízká.
46. Na výše uvedených závěrech týkajících se nedostatečného zdůvodnění značného rozdílu mezi předpokládanou hodnotou veřejné zakázky a jednotlivými nabídkovými cenami nic

nemění ani námitka zadavatele, že jedním z důsledků současné zákonné koncepce úpravy mimořádně nízké nabídkové ceny je i to, že za mimořádně nízké nabídkové ceny mohou být označeny i ceny několika, příp. všech nabídek, pokud jsou všechny ve značném nepoměru k předmětu veřejné zakázky. Uvedený názor vychází z předpokladu, že hodnotící komise kromě vztahu nabídkové ceny ke skutečnému předmětu veřejné zakázky posoudí vztah k ostatním nabídkovým cenám a předpokládané hodnotě předmětu veřejné zakázky, jakož i k dalším skutečnostem, které mohou mít na objektivnost a reálnost nabídkové ceny vliv a teprve pokud dospěje k závěru, že se jedná o mimořádně nízkou nabídkovou cenu, vyžádá si od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro výši nabídkové ceny podstatné. I za současné právní úpravy tak nepochybně platí, že nabídkovou cenu nelze považovat bez dalšího za mimořádně nízkou, pokud je ve výrazném nepoměru k ostatním cenám, ani pokud je výrazně nižší než předpokládaná hodnota předmětu veřejné zakázky.

47. K námitce zadavatele, že postupoval v souladu s § 6 zákona, když u jednotlivých uchazečů nerozlišoval, zda se jedná o větší či menší odchylku nabídkové ceny od předmětu plnění, neboť všichni uchazeči měli stejnou možnost svou nabídkovou cenu zdůvodnit a u každého z uchazečů hodnotící komise identifikovala ty části nabídkové ceny, které považovala za podstatné pro výši nabídkové ceny, sdělují, že nelze považovat za transparentní a nediskriminační takový postup zadavatele, kterým žádá po všech uchazečích zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny bez řádného zhodnocení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, navíc když mezi jednotlivými nabídkovými cenami existují značné rozdíly. Ze zadávací dokumentace přitom není zřejmé, zda se hodnotící komise věnovala otázce, z jakého důvodu jsou všechny nabídkové ceny nižší než předpokládaná hodnota veřejné zakázky a zda stanovená hodnota odpovídá tržní ceně. V takovém případě nelze považovat postup zadavatele za souladný se zákonem. Zadavatel se nemůže hájit ani tím, že následné vysvětlení uchazečů nebylo provedeno odpovídajícím způsobem, neboť v situaci, kdy nebyl oprávněn u všech uchazečů zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny požadovat, nemají případné nesrovnalosti v odpovědích uchazečů vliv na výrok napadeného rozhodnutí.
48. Nezbytvá, než odmítnout odkaz zadavatele na internetový portál obsahující procentuální vymezení odchylek nabídkových cen ve vztahu ke standardu navrženého projektem u stavebních prací. Jak uvádí zadavatel, pojem mimořádně nízké nabídkové ceny není v zákoně definován. Není tak možné bez dalšího učinit obecný závěr o procentuální hranici, od níž se o mimořádně nízkou nabídkovou cenu jedná či nejedná. Vzhledem k tomu, že dle § 1 ve spojení s § 112 a násl. zákona Úřad vykonává dohled nad dodržováním zákona při zadávání veřejných zakázek, posuzuje Úřad, zda zadavatel postupoval při zadávání veřejné zakázky v souladu se zákonem. Úřad se tedy při svém rozhodování řídí pouze zákonem a jinde uváděné názory a doporučení nejsou pro rozhodování Úřadu podstatné a Úřad k nim nemůže přihlížet. Z tohoto důvodu jsou procentuální odchylky uváděné zadavatelem nezávazné.
49. K námitce zadavatele, že se Úřad vyhnul posouzení otázky, že uchazeči, kteří neodůvodnili nabídkovou cenu v souladu s požadavky hodnotící komise a zákona, byli vyloučeni v souladu se zákonem, uvádím, že v návaznosti na skutečnost, že Úřad správně dospěl k závěru, že zadavatel nedodržel postup stanovený v ustanovení § 77 odst. 1 zákona v návaznosti na § 6

zákona, když nabídkové ceny všech uchazečů považoval za mimořádně nízké a žádal jejich písemné zdůvodnění, se stal přezkum posouzení zdůvodnění nabídkových cen jednotlivých uchazečů hodnotící komisí bezpředmětným. Tato skutečnost je dána tím, že na základě nesprávného postupu zadavatele byli ke zdůvodnění nabídkové ceny vyzváni všichni uchazeči, přičemž pokud by hodnotící komise řádně posoudila vztah nabídkové ceny a předmětu veřejné zakázky, mohla s přihlédnutím k porovnání jednotlivých nabídkových cen a opětovnému posouzení předpokládané hodnoty veřejné zakázky dospět k odlišnému závěru a některé z uchazečů, příp. všechny, ke zdůvodnění nabídkové ceny nevyzvat. Z tohoto důvodu Úřad v napadeném rozhodnutí zrušil všechny úkony zadavatele související s posouzením a hodnocením nabídek, rozhodnutí o vyloučení uchazečů z další účasti v zadávacím řízení a rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Teprve poté, kdy zadavatel náležitě posoudí všechny otázky týkající se mimořádně nízké nabídkové ceny, bude moci znovu posoudit a hodnotit nabídky a v případě, že bude mít podezření na mimořádně nízkou nabídkovou cenu, vyzve uchazeče k jejímu zdůvodnění. Pokud v takovém případě vyzvaný uchazeč mimořádně nízkou nabídkovou cenu náležitě nezdůvodní, bude zadavatel oprávněn nabídku takového uchazeče vyřadit.

50. K otázce složení hodnotící komise zadavatel v rozkladu trvá na svém stanovisku, že v postupu hodnotící komise neshledal žádné pochybení, a z tohoto důvodu neměl povinnost ustanovit novou hodnotící komisi pro opětovné posouzení nabídek. Zadavatel se domnívá, že neustanovení nové komise zajistilo větší odborný náhled hodnotící komise a tím i větší transparentnost zadávacího řízení. Zadavatel dále namítá, že zákon nestanoví, že by zadavatel nebyl oprávněn rozhodnout o opakování některého úkonu v zadávacím řízení. Podle názoru zadavatele nemohl posouzení nabídek provést sám, neboť nemá dostatečné odborné znalosti k předmětu veřejné zakázky. K této námitce podotýkám, že porušení postupu stanoveného zákonem je jediným důvodem, pro který má zadavatel možnost rozhodnout o novém posouzení a hodnocení nabídek. Skutečnost, že zadavatel není oprávněn provést nové posouzení nabídek, aniž by zjistil porušení zákona a ustanovil jinou hodnotící komisi, vyplývá přímo z § 79 odst. 5 zákona, dle kterého *„zadavatel rozhodne o novém posouzení a hodnocení nabídek, pokud zjistí, že hodnotící komise porušila postup stanovený zákonem. Za tímto účelem zadavatel ustanoví jinou hodnotící komise, případně nové posouzení provede sám.“*
51. Tuto námitku zadavatele je potřeba odmítnout jako nedůvodnou stejně tak jako tvrzení zadavatele, že se svým postupem snažil zajistit větší transparentnost zadávacího řízení. Zadavatel svým jednáním naopak zapříčinil vznik oprávněných pochybností o transparentním průběhu hodnocení nabídek, když nové hodnocení nezvešlo z porušení zákona, nýbrž bylo dle tvrzení zadavatele odůvodněno potřebou přesnějšího popisu hodnocení nabídek na základě přihlédnutí k podaným námitkám. Pokud tedy měl zadavatel za to, že popis hodnocení nabídek provedený hodnotící komisí není dostatečně specifický, jednalo se o porušení zákonem stanovených povinností hodnotící komise, na jejichž základě byl zadavatel povinen ustanovit novou hodnotící komisi za účelem provedení opakovaného hodnocení nabídek. V případě, že se zadavatel domníval, že hodnocení nabídek bylo provedeno dostatečně určitě, neměl námitkám uchazečů vyhovět a veřejnou zakázku zadat na základě provedeného hodnocení. Z uvedených skutečností vyplývá, že postup zadavatele,

který v rozporu s požadavky zákona provede opakované hodnocení nabídek, je nesouladný se zákonem, neboť takovýmto postupem může dojít k manipulaci s pořadím nabídek, která má za následek porušení zásady transparentnosti. Co se týče námítky směřující proti zadavatelem tvrzenému závěru Úřadu, že měl zadavatel hodnocení nabídek provést sám, nezbyvá mi než konstatovat, že Úřad v napadeném rozhodnutí pouze upozornil na možnost zadavatele zakotvenou v ust. § 79 odst. 5 zákona, dle kterého je zadavatel oprávněn provést nové posouzení nabídek případně sám. Nejednalo se tedy o závazné doporučení ze strany Úřadu, že by měl zadavatel nové posouzení nabídek zajistit sám.

52. V další námítce zadavatel opakovaně upozorňuje na nedostatky v uchazeči předložených zdůvodněných nabídek. K této otázce odkazují na své vyjádření uvedené v bodu 50. tohoto rozhodnutí.
53. Poslední námítka zadavatele směřuje proti závěru Úřadu týkajícímu se absence poučení o možnosti podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele. K této námítce uvádím, že neuvedení poučení v rozhodnutí zadavatele o podaných námitkách je podstatným pochybením, neboť zadavatel svým nesprávným postupem porušil právo uchazeče na soudní a jinou právní ochranu zakotvené v čl. 36 Listiny základních práv a svobod. V souvislosti s ostatními pochybeními zadavatele lze dospět k závěru, že mohlo dojít k ovlivnění výsledku zadávacího řízení, resp. výběru nejvhodnější nabídky.

VI. Závěr

54. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
55. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
Předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Kateřina Petrželková, advokátka, Hořelické nám. 1264, 252 19 Rudná
2. Mgr. Petr Trejbal, advokát, Michalská 4, 412 01 Litoměřice
3. Ing. Václav Šmejkal, Št. Dvořáka 543, 399 01 Milevsko

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy